

מספר בקשה: 9

לפני כב' השופטת ציפי כהן אביטן

מבקש פלוני

נגד

משיבה פלונית

החלטה

לפני בקשת אב לפסיקת מזונות קטינים.

הרקע לבקשה בתמצית

X- ילידת 2005 (בגירה).

Y - ילידת 2009.

Z- יליד 12011.

2. עיון בתיקים הקשורים מעלה כי בין הצדדים נתגלעו מחלוקות עוד בשנת 2009 וכן בשנת 2014, אולם בהליך האחרון בשנת 2014 הודיעה האם כי הצדדים חזרו לשלום בית והתיק נסגר.

3. ביום 23.3.2023 הגישה האם בקשה ליישוב סכסוך. האב לא התייצב לפגישת המהות וההליך נסגר. האם הגישה תביעה למזונות ומדור קטינים; תביעה למשמורת וזמני שהות ותביעה לפירוק שיתוף ואיזון משאבים. בעת הגשת התביעות התגוררו הצדדים תחת קורת גג אחת.

4. ביום 26.6.2023 התקיים קדם משפט בתביעות, אשר הוגשו ע"י האם. האב, לא הגיש כתבי הגנה, אולם התייצב לדיון ועמו שתי בנותיהם של הצדדים. במעמד זה הובהר לאב כי אין להביא את הילדים לדיונים בבית המשפט.

במעמד הדיון ניתנה לאב ארכה להגשת כתב הגנה עד ליום 1.8.2023.

כמו כן, לאור התרשמתי כי ילדי הצדדים מעורבים באופן פעיל בסכסוך בין ההורים ונכח טענות הצדדים, מצאתי להורות על הגשת תסקיר עו"ס לסדרי דין ועל מינוי אפוט' לדין לקטינים.

5. ביום 9.8.2023 הגישה האפוט' לדין עמדתה כדלקמן: "הרושם הוא כי הצדדים מצויים בסכסוך גירושין בקונפליקט גבוה ועוצמתי כאשר ילדי בני הזוג ובפרט בנותיהם X וY מעורבות באופן פעיל בסכסוך כאשר הן נאלצות לבחור צד.... ההורים אינם מצליחים לראות את המק שנגרם לכל הקטינים מכך שהם חשופים לסכסוך שביניהם, אך חמור מכך X וY אף נוטלות חלק פעיל בסכסוך כאשר הן אינן רואות את האם כדמות אם חיובית.... המצב הכאוטי במערכת גולש לעתים לאלימות ולמעורבות של גורמי אכיפה המוזמנים על ידי השכנים לנוכח הצעקות מבית... ההורים אינם מסוגלים להרחיק את ילדיהם מהסכסוך כאשר האב אף מסתייע בילדים במאבק כנגד האם ואילו האם, כנראה מתוך כעס, תסכול וחוסר אונים מפנה את הכעס לא רק כלפי האב אלא גם כלפיהם. ... יש לשקול התערבות טיפולית במשפחה לאלתר". (דגש לא במקור- צ.כ.א.).

6. ביום 18.10.2023 התקיים דיון (לפני המותב התורן כב' השופטת ענת הלר כריש) בבקשות הדדיות לצווי הגנה שהגישו הצדדים.

האב הביא עמו לדיון את בתם הבכורה של הצדדים.

7. מעמדת האפוט' לדין, אשר הוגשה לתיק ביום 18.10.2023, עולה כי עם הרחקת האב מהדירה בעקבות צו ההגנה

שניתן, עזבו שלושת הילדים את הדירה.

עוד ציינה האפוט' לדין כי "שלושת הילדים, ובפרט X ו Y, מעורבים בסכסוך באופן פעיל ומדאיג. נראה כי האב מצפה מהן לקחת חלק כזה ואף עושה שימוש בהם. בשיחה עם Y דיברה במושגים של "אנחנו" כנגד האם "אנחנו חלק מאבא". (דגש לא במקור- צ.כ.א.).

8. במסגרת הדיון מיום 18.10.2023 הגיעו הצדדים להסכמות כדלקמן:

"א. הבקשות לצווי הרחקה תימחקנה והצו שניתן במעמד צד אחד יבוטל.

ב. אנו מתחייבים שלא להטריד איש את רעהו ולאפשר אחד לשני חיים שלווים וסבירים בבית כל עוד אנו חיים תחת קורת גג אחת. מובן מאליו שאנחנו מתחייבים שלא לנהוג באלימות כלשהי אחד כלפי משנהו.

ג. אנו מתחייבים שלא לערב את הילדים בסכסוך בינינו בכל דרך לא ישירה ולא עקיפה.

ד. נבקש שביהמ"ש יפנה אותנו לטיפול דחוף בקשר בין כל אחד מההורים לילדים אצל ד"ר עינבל קיבנסון בר-און.

ה. נישא בשכרה בחלקים שווים, ומתחייבים להישמע להוראותיה.

ו. נבקש מביהמ"ש לתת תוקף של פס"ד להסכמות. "

9. ביום 20.11.2023 הגישה ד"ר קיבנסון דיווח לבית המשפט ועיקריו:

רמת החיכוך בין ההורים כל עוד הם גרים תחת קורת גג אחת הרסנית לילדים; המשפחה משמרת באופן כרוני את השלב האקוטי שיש בתהליכי פרידה; האם עזבה את הבית לאור אלימות שהיא חווה מהילדים; האב לא הסכים לאף הצעה, למעט שהאם תעזוב את הבית ותשלם לו מזונות.

ד"ר קיבנסון ציינה כי לא ניתן לעזור למשפחה כל עוד הם לא עורכים תהליך פרידה. במידה ומצב זה נמשך, מומלץ על עירוב עו"ס לחוק נוער והפעלת הליך נזקקות לצורך הגנה על הקטינים. יש להפנות את ההורים לתיאום הורי בדחיפות ולדאוג לטיפול פרטני לקטינים.

10. ביום 30.11.2023 הוגש עדכון עו"ס לסדרי דין ממנו עלו הדברים הבאים:

בשנת 2016 הייתה מעורבות של עו"ס לחוק נוער עקב חשש לאלימות. ההורים פנו להדרכת הורים דרך השירות הפסיכולוגי בנוגע לקשיים מול בתם הבכורה, אך לא היו מעוניינים בהמשך ליווי רווחה.

ביום 30.11.2023 התבקשה העו"ס לסדרי דין לבחון האם ניתן לשלב את הקטינים בטיפול רגשי בשירות הציבורי ואת ההורים בהדרכה הורית.

ביום 7.12.2023 הודיעה העו"ס לסדרי דין כי אין בשירותי הרווחה שירות לטיפול רגשי לילדים והדרכת הורים במצבי גירושים ובקונפליקט גבוה בפרט וכי בעיר קיימות מספר מסגרות טיפוליות, אך אין בהן מומחים למצבי גירושין וניכור הורי. השירות ניתן בתשלום מסובסד ויש תקופת המתנה.

11. ביום 7.12.2023 הוריתי לצדדים לפנות למסגרות הטיפוליות, אליהן הפנתה העו"ס בהודעתה.

12. ביום 24.12.2023 הודיעה האם כי פנתה למסגרות הטיפוליות כאמור בהחלטת בית המשפט, אך האב מתנגד לטיפול בטענה כי אין לו כסף.

עם זאת, התקיימה פגישה עם עו"ס טל גופרא והצדדים הגיעו להסכמות כדלקמן: האם תשהה עם הילדים 3 פעמים בשבוע ושבית אחת לשבועיים והאב לא יהיה בבית. אלא שהאב לא עמד בהסכמות ולא אפשר לאם להיכנס לבית.

13. ביני לביני, ביום 13.3.2024 הגיש האב תביעה למזונות קטינים ובקשה לפסיקת מזונות זמניים ואילו האם הגישה, ביום 24.3.2024, תביעה ליכור הורי.

14. ביום 4.4.2024 הוגש תסקיר עו"ס לסדרי דין, אשר ממנו עולה תמונה מורכבת בכל הנוגע ליחסים בין ההורים וכן ביחסי האם והילדים, כאשר במשך השנים היה האב הדומיננטי יותר בטיפול בילדים. העו"ס לסדרי דין ציינה כי אין בידי הרווחה לסייע למשפחה. שכן, מדובר על נערה בת 14.5 ונער בן 12.5 שמצהירים שאינם מוכנים להיות בקשר עם האם מחוץ לבית האב או בלעדיו. לכן, ניסיון לחייב את הקטינים במפגש עם האם מחוץ לבית, רק ילבה את הכעסים כלפי האם. (הדגש לא במקור - צ.כ.א.).

15. ביום 8.4.2024 התקיים דיון בעניינם של הצדדים. במעמד הדיון ניתנה החלטתי על אימוץ מסקנות התסקיר בדבר בניית תכנית טיפולית משפחתית תוך שהוריתי להורים לשתף פעולה. כמו כן, ניתנו לעו"ס סמכויות לקביעת זמני השעות של האם עם הקטינים תוך התחשבות בהתקדמות ההליך הטיפולי.

16. ביום 8.5.2024 התקיים דיון בהליך המזונות, אשר במסגרתו הגיעו הצדדים להסכמות זמניות כדלקמן:

”

1. הצדדים יישאו בחלקים שווים בתשלומי המשכנתא החל מהתשלום של חודש מאי 2024. כאשר הנתבעת תעביר את חלקה בתשלומי המשכנתא לחשבון הבנק של התובע מידי 10 בכל חודש.

2. הנתבעת תישא בחלקם של הקטינים בהוצאות החזקת המדור בסך של 500 ₪ בחודש וזאת החל מ- 10/5/2024.

3. הצדדים יישאו בחלקים שווים בהוצאות החינוך והרפואה של הקטינים וזאת כנגד קבלות.

4. הנתבעת תגיע פעמיים בשבוע לבית הצדדים עם קניות ותדאג לבשל עבור הקטינים. הצדדים יעודדו את הקטינים ללכת עם האם לצורך עריכת הקניות. למען הסר ספק, מובהר כי השתתפותה של הנתבעת בהוצאות הכלכלה של הקטינים אינה פוטרת את האב בהשתתפות מצידו בצרכי הקטינים.

5. הנתבעת תרכוש לכל אחד מהילדים ביגוד ו/או הנעלה אחת לחודש, כאשר הקטינים יתלוו אליה לשם כך.

6. דין החיוב במשכנתא ובהוצאות מדור כחיוב במזונות.

7. הצדדים ישתפו פעולה בהליך הטיפולי שנקבע במסגרת התיק בעניינם של הקטינים בהחלטה שניתנה

ביום 8/4/2024 במסגרת תיק תמ"ש 53732-03-24.

8. מבקשים לתת להסכמות תוקף של החלטה."

17. ביום 28.5.2024 הגישה האם בקשה לקביעת זמני שהות זמניים במסגרת תיק תלה"מ

22381-05-23 .

בבקשה טענה האם כי הצדדים התגרשו ביום 19.5.2024 וכי, בניגוד להסכמות הצדדים, האב אינו מאפשר את כניסתה

של האם לבית הצדדים. בנוסף, נטען כי האב מקלל, מגדף ומשפיל את האם לעיני ולאזני הילדים.

האם עתרה לקביעת זמני שהות עם הילדים מחוץ לבית המגורים של האב והקטינים.

18. המשיב בתשובה טען כי לאורך השנים האם גילתה יחס מחפיר כלפי הילדים, הקטינים אינם מעוניינים להיפגש עם

האם ולא ניתן לחייבם להיפגש עמה. וכי שעה שהצדדים התגרשו, האם אינה יכולה להיכנס לבית הצדדים.

19. בהחלטתי מיום 16.6.2024, במסגרת בקשת האם, הוריתי לצדדים לחזור לד"ר קיבנסון לצורך בניית תכנית

טיפולית מתאימה וכי זמני השהות בין הקטינים לאם יתקיימו בהתאם להמלצותיה של ד"ר קיבנסון.

כמו כן, בהחלטתי האמורה נתבקשה העו"ס לסדרי דין להמציא החלטה לעו"ס לחוק לנוער לצורך בחינת הצורך

במעורבות עפ"י חוק הנוער (טיפול והשגחה).

טענות האב

20. ביום 19.6.2024 הגיש האב בקשה דחופה, נשוא החלטה זו, לפסיקת מזונות הקטינים. האב טוען בבקשתו כי

האם אינה מקיימת את החלטת בית המשפט מיום 8.5.2024 ומסרבת להשתתף בהוצאות הקטינים, אינה עורכת קניות

ומבשלת עבור הקטינים וכי כאשר היא קונה מצרכים לקטינים, היא קונה בכמות מועטה ועל פי ראות עיניה בלבד.

21. לטענת האב, אין כל שחר לטענות האם בדבר ניכור הורי, וכך פסק אף לאחרונה בית המשפט שהורה לצדדים

לשוב לטיפול משפחתי, נוכח הפגיעה הקשה שחוו הקטינים מהאם, אולם האם אינה עושה דבר לשם קידום ההליך

הטיפולי.

22. טענותיה של האם בדבר ניכור הורי נועדו אך ורק על מנת להתחמק מתשלום מזונות.

23. המנגנון, אשר קבע בית המשפט בהחלטה מיום 8.5.2024, אינו ישים, שכן האם אינה מקדמת את הטיפול

המשפחתי והקטינים מצידם אינם ערוכים נפשית להיפגש עם המשיבה. בנוסף, מנגנון זה אינו ישים שעה שהצדדים התגרשו.

24. האב מכחיש את טענות האם אשר לסילוקה מהבית, וטוען כי, היות והאם מעמידה תנאים לרכישת מזון עבור הקטינים ומאחר והוא נושא בגפו את כל הוצאות הקטינים, על בית המשפט לפסוק כי האם תעביר לידי האב סכום ריאלי מדי חודש בגין צרכי הקטינים.

25. האב אינו מתנגד כי הקטינים ייפגשו עם האם מחוץ לבית המגורים, באם הקטינים יחפצו בכך ובתיאום עם המטפלת המשפחתית.

26. המנגנון אשר נקבע על ידי בית המשפט בהחלטה מיום 8.5.2024 מנוצל לרעה על ידי האם ולפיכך, על בית המשפט לפסוק מזונות לקטינים.

27. האם עובדת בשתי עבודות ואין לה הוצאות אישיות מאחר והיא מתגוררת בבית הוריה. האב, מנגד, קורס תחת הנטל הכלכלי שעה שהקטינים מתגוררים 100% מהזמן עמו.

28. המבקש פוטר לאחרונה מעבודתו.

29. מזונות קטינים על פי הפסיקה עומדים על סך של 1,600 ₪ לחודש.

טענות האם

30. האב עושה שימוש לרעה בהליכים משפטיים ולא בפעם הראשונה, כאשר האב עצמו אינו ממלא אחר החלטות בית המשפט. האב עושה כל אשר לאל ידו לפגוע באם רק משום שהחליטה להיפרד מהאב. רק בתסקיר האחרון צוין כי לגישת האב, "יש למחוק את כל הגרושות מהאדמה". האב מוביל לניכור הורי חמור ביותר ואף אומר לילדים כי, בהתאם להחלטות בית המשפט, הם אינם חייבים להיפגש עם האם. האב משפיל את האם לעיני הילדים, משפיע על הקטינים לנהוג באופן מחפיר כלפי האם ומטיל חרם על האם.

31. האם מילאה אחר החלטות בית המשפט בדבר רכישת מוצרי מזון לקטינים, אך האב סירב להכניס את האם לבית המגורים (הרשום בחלקים שווים על שם הצדדים), ואף סילק את האם מהבית בבושת פנים, בליווי קללות וצעקות, וזאת בנוכחות הקטינים, ועל מנת לפגוע בקשר של האם עם הקטינים.

32. האב גורם לפגיעה קשה בזכויותיה של האם גם במחיר פגיעה בקטינים. כל רצונו של האב הוא לפגוע באם.

33. נוכח התנהלותו של האב, החמיר מצבה הבריאותי של האם והיא אף פוטרה מעבודתה.

34. האם נאלצה לעזוב את בית המגורים המשותף על מנת לשמור על נפשם של הילדים, אשר היו חשופים לסכסוך הקשה בין ההורים, וזאת על אף שאין בידיה אפשרות כלכלית לשכור דירה והיא נאלצת להתגורר בדירת הוריה.

דין

35. בהתאם לסעיף 3 לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות) תשי"ט-1959 חיובו של אדם במזונות ילדיו הקטינים נבחן על פי הדין האישי החל עליו. הצדדים יהודים, על כן, המקור לחיוב במזונות הקטינים הוא הדין העברי.

בהתאם להלכה שנפסקה בבע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית (מיום 15.7.17), באשר לקטינים שגילם מעל שש שנים, כלל החיוב הוא מדין צדקה, היינו, על פי היחס שבין הכנסותיהם הפנויות של ההורים. חלוקת זמני השהות תובא בחשבון בכל גיל, כאשר היא משמעותית.

עם זאת, לבית המשפט שיקול דעת רחב אשר לחלוקת נטל תשלום המזונות, בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה.

סעיף 9 לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט-1959 קובע כי "רשאי בית המשפט, אם הוא סבור שיש הצדק והיושר לעשות כן, לפטור אדם מחובת מזונות, כולה או מקצתה, מחמת התנהגות מחפירה שהזכאי במזונות התנהג כלפיו."

הפסיקה הכירה באפשרות, במקרים המתאימים, להפחית או לבטל חיוב במזונות לקטין שמסרב לקיים קשר עם הוריו [ע"א 425/68 ניסן משכיל לאיתן, קטין נ' אהרן (ארתור) משכיל לאיתן, כג(1) 309 (1969)].

פוטנציאל השתכרות הצדדים

האב-

36. עיון בתלושי השכר שהגיש האב בהליך מעלה כי האב עבד בחברת ..... ב....., תמורת שכר של 17,000 ₪ ברוטו לחודש בתוספת רכב.

האב הציג תלושי שכר עד לחודש 10/2023 (המסמכים הוגשו לתיק ביום 16.4.2024).

בנוסף, הגיש האב אישור זכאות לדמי אבטלה לחודשים 10/2023 ועד 03/2024.

מהבקשה למזונות זמניים שהגיש האב ביום 14.3.2024, עולה כי האב שהה בחל"ת מחודש אוקטובר 2023 וחזר לעבודתו ביום 1.4.2024.

37. כאמור, האב הגיש בקשה דחופה למזונות קטינים ביום 19.6.2024, כאשר רק בתגובתו מיום 10.7.2024 ציין כי פוטר מעבודתו והציג מכתב פיטורין מיום 30.5.2024.

38. עיון בתלושי השכר מלמד כי פוטנציאל השתכרותו של האב הוא כ 12,000 ₪ נטו לחודש.

39. האב מתגורר בדירת הצדדים, עליה רובצת משכנתא שהחזרה החודשי כ 3,900 ₪ לחודש. בהתאם להחלטתי מיום 8.5.2024, על הצדדים לשאת בהחזר המשכנתא בחלקים שווים.

40. הכנסתו הפנויה של האב, אם כן, עומדת בסך של כ 10,000 ₪ לחודש.

האם-

41. מתלושי השכר שהציגה האם עולה כי פוטנציאל השתכרותה עומד על סך של 8,500 ₪ נטו לחודש. האם נושאת במחצית תשלמי המשכנתא. מכאן כי הכנסתה הפנויה עומדת בסך של 6,500 ₪ לחודש.

42. יחס ההכנסות בין הצדדים - 60% לאב ו- 40% לאם.

גילם של ילדי הצדדים הינו מעל שש שנים, ועל הצדדים לשאת בהוצאותיהם, אם כן, בהתאם ליחס הכנסותיהם.

43. האב טען בבקשה מיום 14.3.2024 כי הוצאות הקטינים, Z ו Y, עומדות על סך של 1,330 ₪ לחודש, כולל מזון ביגוד נסיעות וביטוח רפואי (סעיף 38 לבקשה).

מכאן, שעל האב לשאת בסך של 800 ₪ מתוך סכום זה ואילו על האם לשאת בסך של 550 ₪.

44. הוצאות אחזקת המדור - האב טוען כי הוצאות אחזקת המדור עומדות בסך של כ 2,400 ₪ לחודש (ללא תשלומי המשכנתא). הגם שהאב לא הציג אסמכתאות מספקות לשיעור ההוצאות, המדובר בסכום סביר ולצורך החלטה זו מצאתי לקבלו.

חלקם של הקטינים בהוצאות המדור 40% וסה"כ 960 ₪. מתוך סכום זה חלקו של האב 576 ₪.

45. מאחר והקטינים שוהים עם האב 100% מהזמן, על האם לשלם לאב סך של 384 ₪ בגין הוצאות אחזקת המדור וסך של 1,100 ₪ בגין מזונות הקטינים (Z ו Y).

בנוסף, ימשיכו הצדדים לשאת בתשלומי המשכנתא בחלקים שווים

46. אלא שכאמור, במקרה דנן מסרבים הקטינים לקיים זמני שהות עם האם, ולו מצומצמים ביותר.

שני הצדדים, כאמור, תולים את האשמה באשר לסירובם של הקטינים ושל הבת הבגירה X לקיים זמני שהות עם האם או לעמוד איתה בקשר, בהורה השני.

במסגרת החלטה זו לא מצאתי לקבוע מסמרות בשאלת הגורם ליחסים העכורים בין האם לקטינים, אולם, לצורך פסיקת המזונות, אציין כי להתרשמותי, בעת הזו, לאב תרומה משמעותית להתנהגות הקטינים. אף באם האב היה הדומיננטי בחיי הילדים במהלך החיים המשותפים, הרי שלא מצאתי כל הצדקה לסירובם של הקטינים לקשר עם האם.

ייאמר במלוא הזהירות, כי מאשר הובא לפני, לרבות הדיונים בבית המשפט, תסקירים ועמדות הצדדים והאפו' לדין, התרשמתי כי סירובם של הקטינים לפגוש את האם מושפע רבות מהאב ופחות מהתנהלות האם.

47. יפים לעניינו דבריו של כב' השופט זגורי בתלה"מ 44950-12-18 (מיום 2.3.2000):

"לא הבן (או הבת) הוא המרדן, ההורה שגרם לניתוק הקשר הוא "הורה מרדן" שלא מאפשר להורה האחר לממש חובתו ההורית כלפי הילד ולא מאפשר לילד ליהנות מקשר חיוני וקריטי להתפתחותו עם ההורה האחר. אם נכיר בכך שלא הילד הוא האחראי לניתוק הקשר אלא הליך הניכור שהוא מעורב בו ואשר מונע ומופעל ידי הורה מנכר, נמצא באופן מדוייק יותר את הכתובת הנכונה - ההורה המנכר ואת האמצעי - פגיעה בהורה המנכר (ולא בילד) באמצעות הפחתה או ביטול מזונות של הילד. ישאל השואל מה לי אם

מדובר בילד ובין אם בהורה, הרי הפחתה של מזונות או ביטולם עלולים לפגוע ברמת חייו. התשובה לכך תהיה טמונה בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה. אך נקודת הפתיחה צריכה להיות שלהורה שגרם לסרבנות הקשר חייבת להיות אחריות ברורה למעשיו. אם יידע מראש באמצעות פסיקה מסוג זה שעלולים המזונות להתבטל או לקטון, אולי ייזרר יותר בהתנהלותו ....

ביטול מזונות או הפחתתם הם ביטוי מובהק לעשיית צדק. מושג הצדק קושר בין החובה הברורה מבחינה מוסרית ומשפטית לשלם מזונות לבין החובה של ההורה להיות נוכח בעולם הילד, משפיע, רלבנטי וכן - בקשר עם הילד. הורה מנכר הוא הורה שמסכל את חובתו וזכותו של ההורה האחר לקחת חלק פעיל ורלבנטי בחיי הילד בכל מימד ומישור אפשרי... הורה שכזה חייב לדעת שבמקרים פתולוגיים וקשים הוא עלול להיות חשוף לסנקציות כספיות שונות וגם לכך שנטל החיוב במזונות יועבר לפתחו, כולו או חלקו. תוצאה שכזו, כל עוד אינה פוגעת בטובת הילד אלא מעבירה את נטל תשלום המזונות להורה הגורם לניכור ולדחייה, היא תוצאה צודקת. היא גם תוצאה מרתיעה ומחנכת... הביטול או הפחתת המזונות הינן סנקציה ענישתית ומניעתית כלפי ההורה המנכר. היא אקט חינוכי במסגרת שינוי פרדיגמת ההתייחסות החברתית והמשפטית. כך היא צריכה להישקל וכזו ראוי ונכון לעשות בה שימוש בנסיבות המצדיקות זאת".

48. המלצת בית המשפט, אשר ניתנה לה תוקף של החלטה בהסכמת הצדדים ביום 8.5.2024, נועדה הן להשתתפותה של האם במזונות הקטינים והן לצורך קידום הקשר בין הקטינים לאם.

49. למרבה הצער, חרף העובדה כי המדובר בהחלטה שניתנה על יסוד הסכמות הצדדים ומתוך מטרה לקדם ולחזק את הקשר בין האם לקטינים, החלטה זו אינה מקוימת. ועל יסוד המצוי לפני, בשלב זה של ההליך, דומה כי לאב תרומה בלתי מבטלת לכך.

50. בשים לב לסירובם של הקטינים לקשר עם האם והתנהגותם כלפיה, ומשטרם מוצא כל אפשרויות הטיפול, ונכח פוטנציאל השתכרותו של האב, אשר יש בו די כדי לכלכל את הקטינים, מצאתי כי יש מקום להפחית ממזונות הקטינים כבר בשלב זה.

אולם, על מנת שלא לפגוע בקטינים, מצאתי להפחית סך של 484 ₪ מהסכום הנקוב לעיל. באופן בו האם תחויב להעביר לידי האב סך של 1,000 ₪ מדי חודש בגין מזונות הקטינים X Z. ככל והקשר בין הקטינים ובין האם יחודש, יתווסף לחיובה של האם במזונותיהם סך של 484 ₪ לחודש, וזאת ממועד חידוש הקשר.

51. אשר לבת X- בשים לב כי הבת X אינה בגירה ומסרבת בכל תוקף לקשר עם האם, בנסיבות אלו, לא מצאתי לחייב את האם בתשלום מזונותיה.

52. **הוצאות החינוך** - הצדדים יישאו בהוצאות אלו בהתאם ליחס הכנסותיהם, בקיזוז כל הטבה שמקבל האב מהמוסד לביטוח לאומי או כל גורם אחר.

53. **בריאות ורפואה** - הצדדים יישאו בהוצאות רפואיות חריגות מכל מין וסוג שהוא בהתאם ליחס הכנסותיהם ובלבד שסכום ההוצאה עולה על 100 ש"ח, לרבות רפואת שיניים כולל אורתודנטיה, משקפיים/עדשות מגע, טיפולים פסיכולוגיים/רגשיים, אבחונים, אבחוני ליקוי למידה, וכל הוצאה רפואית אחרת חריגה אשר איננה מכוסה (במלואה או בחלקה) על ידי קופת חולים, ובכלל זה הפרשים בגין אותה הוצאה חריגה לאחר קבלת החזר מכל מקור שהוא, אלא אם ההחזר מתקבל מביטוח פרטי הממומן על-ידי הורה אחד, בלבד שאז רק ההורה המממן זכאי ליהנות מהחזר זה.

כל הוצאה רפואית כאמור תעשה על יסוד אסמכתא מגורם רלוונטי המאשר את נחיצותה, אשר תועבר מהורה אחד לשני בתקשורת מתועדת טרם הוצאת ההוצאה/קבלת הטיפול, על-מנת לאפשר להורה השני לבדוק האמור בתוך 10 ימים מיום משלוח האסמכתא.

בכל צורך רפואי על הצדדים לפנות לרפואה הציבורית בלבד, אלא אם קיימת מניעה לעשות כן, או שהגיעו להסכמה מתועדת בכתב על פנייה לרפואה פרטית. פנייה לרפואה פרטית מבלי שקיימת מניעה לקבלת הטיפול ברפואה הציבורית, וללא הסכמת ההורה השני, לא תחייב את הצד השני אלא עד לגובה העלות ברפואה הציבורית.

54. כל הוצאה חריגה אחרת שלא נכללת לעיל, יישאו בה שני ההורים בהתאם ליחס הכנסותיהם, ובלבד ששני ההורים הסכימו להוצאה זו בתקשורת מתועדת טרם ביצוע ההוצאה.

55. סכום המזונות צמוד למדד הידוע היום ויתעדכן מדי שלושה חודשים ללא חיוב רטרואקטיבי.

56. תוקף החלטתי זו מיום 19.6.2024.

ניתנה היום, ז' אב תשפ"ד, 11 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.

//